

този огроменъ палатъ на силнитъ български ханове днесъ ни спомнятъ само голѣмитъ четвъртити камъни на сградата, които говорятъ за вкусъ, за богатство, за култура.

Палатътъ има видъ на голѣмъ правоъгълникъ, дълъгъ 52 м. и 27 м. широкъ. Неговитъ стени сж много дебели — отъ 22 м. до 2'6 м., като на „царска“ сграда. Той билъ на два етажъ и раздѣленъ на две отдѣления—северно и южно. Южното се състои отъ една зала, въ която се намирала и стълбата за горния етажъ. Северното отдѣление представя особенъ интересъ. То е дълга зала, раздѣлена на четири коридора, съединени съ широки врати. На северната стена на отдѣлението отвътре има едно полукръгло мѣсто (апсида), дето билъ тронътъ на хана. Тавана билъ сводъ, кръгълъ, а стенитъ покрити отвътре съ мраморни плочи. Около двореца има настилки отъ каменни плочи. Въ коридоритъ и около двореца имало издигнати колони въ честь на падналитъ бойци, колони съ надписи, които увѣковѣчавали дѣлата на царетъ и колони, върху които били написани имената на крепоститъ, които българитъ превземали, мирни договори и др. Тѣзи колони, частъ отъ които сж намѣрени въ околността и се пазятъ въ Народния музей — София, най-ясно говорятъ, колко много сж ценили хановетъ своята сила и величието на своя народъ.

Любувахме се дълго на тая грамадна сграда, унесени въ споменитъ на нашето минало, и отъ сърдце се радвахме, че преди хилядо и сто години нашиятъ народъ е могълъ да създаде такива постройки, които и днесъ очудватъ съ своитъ размери и сила.